



## Arrest

nr. 241 575 van 29 september 2020  
in de zaak X / II

In zake: X

Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat F. VAN ROYEN  
Joseph Lonckestraat 50  
9100 SINT-NIKLAAS

tegen:

de Belgische staat, vertegenwoordigd door de minister van Sociale Zaken en  
Volksgezondheid, en van Asiel en Migratie.

---

### DE WND. VOORZITTER VAN DE IIde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Filipijnse nationaliteit te zijn, op 19 mei 2020 heeft ingediend om de nietigverklaring te vorderen van de beslissing van de gemachtigde van de minister van Sociale Zaken en Volksgezondheid, en van Asiel en Migratie van 22 april 2020 tot weigering van verblijf van meer dan drie maanden zonder bevel om het grondgebied te verlaten (bijlage 20).

Gezien titel I *bis*, hoofdstuk 2, afdeling IV, onderafdeling 2, van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de beschikking houdende de vaststelling van het rolrecht van 25 mei 2020 met refertenummer X

Gezien de nota met opmerkingen en het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 31 juli 2020, waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 14 september 2020.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken C. DE GROOTE.

Gehoord de opmerkingen van advocaat A. HAEGEMAN, die *loco* advocaat F. VAN ROYEN verschijnt voor de verzoekende partij en van advocaat M. MISSEGHES, die *loco* advocaten C. DECORDIER en T. BRICOUT verschijnt voor de verwerende partij.

### WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

#### 1. Nuttige feiten ter beoordeling van de zaak

Op 26 november 2019 dient de verzoekster, die verklaart van Filipijnse nationaliteit te zijn, een aanvraag in voor een verblijfskaart van een familielid van een burger van de Unie, in de hoedanigheid van echtgenote van een Belg, V.M.

Op 22 april 2020 beslist de gemachtigde van de bevoegde minister tot weigering van verblijf van meer dan drie maanden zonder bevel om het grondgebied te verlaten (bijlage 20). Dit is de huidige bestreden

beslissing die op 8 mei 2020 aan de verzoekster ter kennis wordt gebracht. Deze beslissing is als volgt gemotiveerd:

"(...)

*In uitvoering van artikel 52, §4, 5<sup>de</sup> lid van het koninklijk besluit van 8 oktober 1981 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen, wordt de aanvraag van een verblijfskaart van een familielid van een burger van de Unie, die op 26.11.2019 werd ingediend door:*

*Naam: V. L. (...) Voorna(a)m(en); M. D. L. F. T. (...)*

*Nationaliteit: Filipijnen*

*Geboortedatum: (...).1977*

*Geboorteplaats: P. C. (...)*

*Identificatienummer in het Rijksregister: xxx*

*Verblijvende te/verklaart te verblijven te: (...)*

*om de volgende reden geweigerd:*

☐ *De betrokkene voldoet niet aan de vereiste voorwaarden om te genieten van het recht op verblijf van meer dan drie maanden in de hoedanigheid van familielid van een burger van de Unie of van ander familielid van een burger van de Unie.*

*Artikel 40ter, §2 van de Vreemdelingenwet stipuleert als volgt:*

*"§2 De bepalingen van dit hoofdstuk zijn van toepassing op de volgende familieleden van een Belg die niet zijn recht van vrij verkeer en verblijf op het grondgebied van de lidstaten heeft uitgeoefend krachtens het Verdrag betreffende de Europese Unie en het Verdrag betreffende de werking van de Europese Unie: 1 ° de familieleden bedoeld in artikel 40bis, § 2, eerste lid, 1 ° tot 3°, mits zij de Belg die het recht op gezinshereniging opent vergezellen of zich bij hem voegen;*

*Artikel 40ter van de wet van 15.12.1980 stelt dat bij een aanvraag gezinshereniging "de familieleden bedoeld in het eerste lid, 1°, moeten bewijzen dat de Belg ;*

*1 ° beschikt over stabiele, toereikende en regelmatige bestaansmiddelen. Aan die voorwaarde wordt geacht te zijn voldaan indien de bestaansmiddelen ten minste gelijk zijn aan honderdtwintig procent van het bedrag bedoeld in artikel 14, § 1, 3°, van de wet van 26 mei 2002 betreffende het recht op maatschappelijke integratie en zoals geïndexeerd volgens artikel 15 van voormelde wet.*

*Bij het beoordelen van deze bestaansmiddelen wordt rekening gehouden met hun aard en regelmatigheid. Er wordt daarentegen geen rekening gehouden met de middelen verkregen uit het leefloon, de financiële maatschappelijke dienstverlening, de kinderbijlagen en toeslagen, de inschakelingsuitkeringen en de overbruggingsuitkering. De werkloosheidsuitkering komt alleen in aanmerking indien de Belg bewijst dat hij actief werk zoekt."*

*Er wordt door de referentiepersoon een 'saldibalans grootboekrekeningen' voor het jaar 2018 voorgelegd, een afschrijvingstabel 2018 en een deel van een simulatie/berekening aanslagbiljet personenbelastingen en aanvullende belastingen.*

*Echter, de documenten hebben betrekking tot het jaar 2018 en zijn bijgevolg onvoldoende recent. Verder zijn ze opgesteld door E. (...) BV BVBA. Deze documenten zijn echter geen officiële documenten van de belastingen (aanslagbiljet, ...) en wordt bijgevolg beschouwd als een verklaring op eer. Gezien een verklaring op eer niet op zijn feitelijke en waarachtigheid kan getoetst worden, kan dit document niet in overweging genomen worden bij de beoordeling van de bestaansmiddelen van de referentiepersoon.*

*Wat betreft de simulatie/berekening, deze kan ook niet in overweging genomen worden aangezien het gaat om slechts een berekening.*

*Op basis van de voorgelegde bewijzen heeft onze dienst geen zicht op het huidige netto-inkomen van de referentiepersoon. Bijgevolg kan er niet beoordeeld worden of de Belgische onderdaan heden over stabiele, toereikende en voldoende bestaansmiddelen beschikt.*

*De behoefteanalyse overeenkomstig art. 42, §1, tweede lid van de wet van 15.12.1980 is in dit geval overbodig. Er werd immers niet vastgesteld dat de bestaansmiddelen ontoereikend zijn, wel dat ze*

*volgens de voorwaarden overeenkomstig art. 40ter van de wet van 15.12.1980 niet mee in overweging kunnen genomen worden bij de beoordeling van de bestaansmiddelen.*

*Betrokkene voldoet dan ook niet aan de vereiste voorwaarden van artikel 40ter van de wet van 15.12.1980 om het verblijfsrecht in België te verkrijgen op basis van gezinshereniging.*

*Het recht op verblijf wordt geweigerd aan betrokkene. Het Al van betrokkene dient te worden ingetrokken.*

*(...)"*

## 2. Over de rechtspleging

De verzoekster heeft de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen (hierna: de Raad), overeenkomstig artikel 39/81, vierde lid, van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: de Vreemdelingenwet), tijdig in kennis gesteld van haar wens om geen synthesememorie neer te leggen. Dienvolgens wordt de procedure verder gezet conform artikel 39/81, eerste lid, van de Vreemdelingenwet.

## 3. Onderzoek van het beroep

3.1. In een enig middel voert de verzoekster de schending aan van artikel 40ter van de Vreemdelingenwet, van de artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen (hierna: de wet van 29 juli 1991), van het zorgvuldigheidsbeginsel en van het redelijkheidsbeginsel.

Het enig middel wordt als volgt toegelicht:

*"dat de bestreden beslissing ten onrechte voorhoudt dat in hoofde van de Belgische echtgenoot van verzoekster aan de hand van de voorgelegde bewijzen er niet zou kunnen beoordeeld worden in hoeverre hij op heden over stabiele, toereikende en voldoende bestaansmiddelen beschikt;*

*dat uit de door verzoekster n.a.v. haar aanvraag van 26.11.19 voorgebrachte - én aldan meest recente beschikbare - inkomstenbewijzen van haar echtgenoot bleek dat deze voor 2018 een gezamenlijk belastbaar inkomen had van 33.168,23€ én dit enerzijds via inkomsten van onroerende goederen (1.393,00€) én anderzijds via winsten uit handelsactiviteiten (432.676,58€ brutowinst min 400.901,35€ andere beroepskosten = 31.775,23€ inkomsten als zelfstandige);*

*dat benevens het feit dat deze inkomsten ruimschoots volstaan om als toereikend en voldoende te kunnen worden beschouwd de door verzoekster voorgebrachte inkomstenbewijzen van haar echtgenoot niet zomaar zoals de bestreden beslissing doet als een verklaring op eer, waarvan de feitelijkheid en waarachtigheid niet kan getoetst worden, kunnen worden opzij geschoven en dit omdat deze werden opgesteld door een erkend boekhoudkantoor (en bv. niet door de echtgenoot van verzoekster zelf) én de gegevens, dewelke uit deze stukken blijken, perfect door DVZ konden geverifieerd worden bij FOD FINANCIËN;*

*dat uit de bestreden beslissing voorts niet blijkt dat DVZ o.b.v. het ondernemingsnummer (...) van de echtgenoot van verzoekster, hetwelke eenvoudig was terug te vinden op de door verzoekster n.a.v. haar aanvraag van 26.11.19 voorgebrachte bewijzen - de KBO PUBLIC SEARCH raadpleegde aangezien men anders had vastgesteld dat de echtgenoot reeds sinds 2010 (!) ononderbroken een winkel in muziekinstrumenten heeft zodat hieruit minstens ook kon afgeleid worden dat de inkomsten van de echtgenoot van verzoekster ook als stabiel kunnen worden beschouwd;*

*dat logischerwijze geen actuelere dan 2018 inkomsten bewijzen van de echtgenoot van verzoekster konden worden voorgebracht aangezien op het ogenblik van de aanvraag van verzoekster - 26.11.19 - het aldan lopende boekjaar 2019 uiteraard nog niet kon worden afgesloten;*

*dat verzoekster overigens tijdens de behandelingstermijn van 5 maanden van haar aanvraag ook nooit door DVZ is gevraagd geweest om aanvullende stukken bij te brengen m.b.t. de inkomstensituatie van haar echtgenoot;*

*dat in ieder geval de thans bestreden beslissing niet gestoeld is op een correcte feitenvinding en tevens van alle redelijkheid ontbloot is;*

*dat uit het bovenstaande volgt dat aldus de bestreden beslissing van 22.04.19 dan ook niet alleen o.a. artikel 40ter Vreemdelingenwet schendt doch bovendien niet ten genoegen van recht gemotiveerd is aangezien deze manifest onzorgvuldig en onredelijk is, derhalve willekeurig is en aldus benevens de algemene beginselen van behoorlijk bestuur, meer bepaald het zorgvuldigheids- en redelijkheidsbeginsel, ook en de wet betreffende de uitdrukkelijke motivering van bestuurshandelingen schendt;"*

3.2. De verweerder repliceert hierop in de nota met opmerkingen als volgt:

*"In een enig middel beroept verzoekende partij zich op een schending van:*

- art. 40ter van de Vreemdelingenwet;*
- de artikelen 2 en 3 van de wet dd. 29.07.1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van bestuurshandelingen ;*
- het zorgvuldigheidsbeginsel ;*
- het redelijkheidsbeginsel.*

*Ter ondersteuning voert verzoekende partij aan dat de gemachtigde van de Minister ten onrechte zou hebben geoordeeld dat er aan de hand van de voorgelegde bewijzen niet zou kunnen beoordeeld worden in hoeverre de referentiepersoon op heden over stabiele, toereikende en voldoende bestaansmiddelen beschikt.*

*Betreffende de vermeende schending van de artikelen 2 en 3 van de Wet van 29.07.1991, laat de verweerder gelden dat bij lezing van het inleidend verzoekschrift van verzoekende partij blijkt dat zij daarin niet enkel inhoudelijke kritiek levert, maar dat zij er ook in slaagt de motieven vevat in de in casu bestreden beslissing weer te geven en daarbij blijkt geeft kennis te hebben van de motieven vevat in de bestreden beslissing.*

*De verweerder is van oordeel dat o.b.v. deze vaststelling dient te worden besloten dat verzoekende partij het vereiste belang ontbeert bij de betrokken kritiek (cf. R.v.St. nr. 47.940, 14.6.1994, Arr. R.v.St. 1994, z.p.).*

*De formele motiveringsplicht, vevat in de wetsartikelen waarvan verzoekende partij de schending aanvoert, heeft immers geen ander doel dan het in kennis stellen van de bestuurde van de redenen die ten grondslag liggen aan de te zijnen of te haren opzichte genomen bestuursbeslissing, zodanig dat deze in staat is om te oordelen of het zinvol is om daartegen op te komen met de ter beschikking staande rechtsmiddelen (R.v.St. nr. 60.751, 4.7.1996, T.B.P. 1996, 698), terwijl de voormelde vaststelling impliceert dat deze wettelijke doelstelling is bereikt.*

*De naleving van de genoemde plicht houdt daarentegen geen verband met de inhoudelijke juridische of feitelijke correctheid van de tot uitdrukking gebrachte motieven (cf. wat inhoudelijke juridische correctheid betreft, naar analogie, Cass., 10.1.1979, Arr. Cass. 1978-79, 522; alsook wat feitelijke correctheid betreft: R.v.St. nr. 44.948, 18.11.1993, Arr. R.v.St. 1993, z.p.; Antwerpen, 16.6.1998, F.J.F. 1998, 693).*

*Bij lezing van de bestreden beslissing blijkt genoegzaam dat de inhoud daarvan verzoekende partij het genoemde inzicht verschaft en aldus volstaat om haar toe te laten de bedoelde nuttigheidsafweging te maken.*

*De bestreden beslissing is immers genoegzaam met redenen omkleed, aangezien daarin zowel haar juridische grondslag als haar feitelijke grondslag zijn vermeld.*

*Deze vermeldingen laten verzoekende partij toe kennis te hebben van de gronden op basis waarvan werd besloten tot de weigering van het verblijf van meer dan drie maanden, zonder bevel om het grondgebied te verlaten (bijlage 20) en maken dat het doel is bereikt dat met het bestaan van de betrokken formele motiveringsverplichting wordt beoogd.*

*Het normdoel dat ten grondslag ligt aan de in het besproken middel als geschonden aangeduide wetsartikelen is bereikt en de bestreden beslissing is genoegzaam gemotiveerd.*

*De uiteenzetting van verzoekende partij kan aan het voorgaande geen afbreuk doen, temeer nu de beschouwingen van verzoekende partij niet dienstig in verband kunnen worden gebracht met de door haar geschonden geachte rechtsregels.*

*Gelet op het voorgaande is de verweerder de mening toegedaan dat dit aspect van het enige middel van de verzoekende partij onontvankelijk, minstens ongegrond is.*

*In antwoord op de verzoekende partij haar beschouwingen, dewelke de inhoud van de bestreden beslissing betreffen, laat verweerder gelden dat de kritiek van de verzoekende partij niet kan worden aangenomen.*

*De verzoekende partij heeft een aanvraag voor een verblijfskaart van een familielid van een Unieburger ingediend, als echtgenote van een Belg, in toepassing van (onder meer) artikel 40ter van de Vreemdelingenwet.*

*Artikel 40ter van de Vreemdelingenwet luidt als volgt:  
(...)*

*Uit voormelde bepaling blijkt dat de Belgische referentiepersoon moet aantonen over stabiele, toereikende en regelmatige bestaansmiddelen te beschikken, dit opdat zou kunnen worden vermeden dat de verzoekende vreemdeling ten laste zou vallen van de Belgische sociale bijstand.*

*Verweerder benadrukt in dit kader dat de bewijslast met betrekking tot de door artikel 40ter van de Vreemdelingenwet gestelde bestaansmiddelenvoorwaarde rust bij de verzoekende partij.*

*Zie ook:*

*“De bewijslast van het beschikken over stabiele, toereikende en regelmatige bestaansmiddelen rust bij de verzoekende partij.” (R.v.V. nr. 135.997 dd. 09.01.2015)*

*En ook:*

*“2.12. Waar de verzoekende partij betoogt dat het aan de gemachtigde toekwam om bijkomende inlichtingen te vragen, zodat zij de kans kreeg om haar aanvraag verder aan te vullen met de vereiste documenten ter staving van de bestaansmiddelen van haar Belgische partner, en dit des te meer nu zij zelf veel informatie hieromtrent heeft aangebracht en zij haar aanvraag ook verder heeft geactualiseerd, kan zij niet worden gevolgd. Het zorgvuldigheidsbeginsel houdt in dat een bestuur zich op afdoende wijze dient te informeren over alle relevante elementen om met kennis van zaken een beslissing te kunnen nemen, met dien verstande echter dat de aanvrager van een vergunning, in casu van een verblijfskaart, alle nuttige elementen moet aanbrengen om te bewijzen dat hij aan de voorwaarden voldoet om de gevraagde vergunning te krijgen (RvS 12 maart 2013, nr. 222.809). De zorgvuldigheidsverplichting die rust op de bestuursoverheid geldt ook ten aanzien van de rechtsonderhorige of, in het kader van een wederkerig bestuursrecht, de burger (RvS 28 april 2008, nr. 182.450). Het komt verzoekende partij aldus evenzeer toe de nodige zorgvuldigheid aan de dag te leggen  
(...)*

*Er dient op te worden gewezen dat het de verzoekende partij, in het kader van de hierboven vermelde op haar rustende wederzijdse zorgvuldigheidsplicht, toekomt om hieromtrent zelf stukken voor te leggen die een duidelijk zicht bieden over de effectief verworven inkomsten van de referentiepersoon. Het feit dat de verzoekende partij in het kader van haar aanvraag om gezinshereniging wel degelijk uitgebreide informatie heeft bezorgd omtrent de bestaansmiddelen van de referentiepersoon en dat zij haar aanvraag zelfs heeft geactualiseerd met onder meer de raamovereenkomst, doet geen afbreuk aan het voormelde gebrek aan informatie en bewijsstukken omtrent bepaalde elementen, die noodzakelijk zijn om te kunnen vaststellen welk netto-inkomen de referentiepersoon in werkelijkheid maandelijks ontvangt. Zo werden geen facturen of enig ander bewijs aangeleverd van effectieve financiële transacties die aantonen dat de som van 1500 euro effectief maandelijks wordt betaald. Verder werden geen documenten voorgelegd omtrent de bijkomende lasten (belastingen, sociale bijdragen) die de Belgische referentiepersoon als zelfstandige moet betalen. Het zorgvuldigheidsbeginsel houdt, in tegenstelling tot wat verzoekende partij voorhoudt, niet in dat het bestuur er steeds toe is gehouden om informatie op te vragen wanneer blijkt dat de door haar ingediende stukken geen volledig zicht bieden op inkomenssituatie van de referentiepersoon, waardoor niet afdoende kan worden nagegaan of deze inkomsten beantwoorden aan de in artikel 40ter van de vreemdelingenwet bepaalde voorwaarden. Uit*

het administratief dossier blijkt niet dat verzoekende partij alle nodige bewijzen dienaangaande heeft voorgelegd. Verzoekende partij maakt ook niet aannemelijk dat zij niet in de mogelijkheid was om de nodige stukken m.b.t. de voorwaarde van voldoende bestaansmiddelen voor te leggen.” (R.v.V. nr. 166.935 dd. 29.04.2016)

Verzoekende partij voegde bij haar aanvraag de volgende stukken teneinde te bewijzen dat de referentiepersoon over stabiele, toereikende en voldoende bestaansmiddelen zou beschikken:

- een saldibalans grootboekrekeningen voor het jaar 2018;
- een afschrijvingstabel 2018;
- een deel van een simulatie/berekening aanslagbiljet personenbelastingen en aanvullende belastingen.

Uit de motieven van de bestreden beslissing blijkt evenwel dat door de gemachtigde van de Minister van Sociale Zaken, Volksgezondheid, Asiel en Migratie diende te worden vastgesteld dat de door verzoekende partij voorgelegde stukken niet volstaan om te beoordelen of de referentiepersoon over stabiele, toereikende en voldoende bestaansmiddelen beschikt.

De gemachtigde van de Minister merkte geheel terecht vooreerst op dat de voorgelegde stukken onvoldoende recent waren.

Inderdaad staat vast dat de voorgelegde stukken betrekking hadden op het jaar 2018, terwijl de aanvraag op 26.11.2019 werd ingediend.

Nopens de saldibalans en afschrijvingstabel merkte de gemachtigde van de Minister geheel terecht op dat deze stukken als een verklaring op eer moesten worden beschouwd aangezien dit geen officiële documenten van de belastingen zijn, maar documenten zijn die door E. (...) BV BVBA werden opgesteld.

Het is allerminst kennelijk onredelijk van de gemachtigde van de Minister van Sociale Zaken, Volksgezondheid, Asiel en Migratie om te oordelen dat deze documenten niet in overweging konden worden genomen bij de beoordeling van de bestaansmiddelen van de referentiepersoon aangezien een verklaring op eer niet op zijn feitelijkheid en waarachtigheid kan worden getoetst.

Het is verder ook allerminst kennelijk onredelijk van de gemachtigde van de Minister om te oordelen dat er geen rekening kon worden gehouden met de voorgelegde simulatie/berekening nu dit een loutere berekening betreft en wederom geen officieel document van de belastingdienst.

Verzoekende partij is de mening toegedaan dat de voormelde documenten wel degelijk zouden volstaan om te oordelen of de referentiepersoon heden over stabiele, toereikende en voldoende bestaansmiddelen beschikt.

Verweerder stelt vast dat verzoekende partij kennelijk een feitelijke herbeoordeling door de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen beoogt. Dienaangaande moet evenwel worden benadrukt dat de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen de door verzoekende partij gevraagde beoordeling niet kan maken.

De Raad voor Vreemdelingenbetwistingen onderzoekt enkel of de gemachtigde van de Staatssecretaris in redelijkheid is kunnen komen tot de door hem gedane vaststelling van feiten en of er in het dossier geen gegevens voorhanden zijn welke met die vaststelling onverenigbaar zijn. In het kader van de marginale toetsing wordt de aangeklaagde onwettigheid slechts dan gesanctioneerd wanneer daarover geen redelijke twijfel kan bestaan, m.a.w. wanneer de beslissing kennelijk onredelijk is (zie o.m. R.v.St. 17 januari 2007, nr. 166.820).

Het loutere feit dat verzoekende partij het niet eens is met de gedegen motieven van de bestreden beslissing maakt niet dat er sprake is van een kennelijk onredelijke beslissing.

In geen geval kan verzoekende partij gevolgd worden daar waar zij voorhoudt dat de gemachtigde van de Minister zelf verder onderzoek moest verrichten door de KBO public search te raadplegen. Zoals verweerder supra reeds aangehaalde, rust de bewijslast met betrekking tot de door artikel 40ter van de Vreemdelingenwet gestelde bestaansmiddelenvoorwaarde bij de verzoekende partij.

*Om diezelfde reden kan verzoekende partij de gemachtigde van de Minister ook niet verwijten dat zij nooit gevraagd werd om aanvullende stukken voor te leggen.*

*Daar waar verzoekende partij voorhoudt dat zij geen actuelere stukken kon voorleggen dan de inkomsten van 2018 laat verweerder gelden dat de opmerking van verzoekende partij niet dienstig is nu de gemachtigde van de Minister tegelijk oordeelde dat deze stukken niet in overweging kunnen worden genomen omdat zij louter een verklaring op eer zijn.*

*De verweerder merkt op dat de gemachtigde van de Minister geheel terecht, en binnen de hem ter zake toebedeelde bevoegdheid, oordeelde dat diende te worden besloten tot de weigering van het verblijf van meer dan drie maanden, zonder bevel om het grondgebied te verlaten (bijlage 20).*

*De gemachtigde van de Minister handelde daarbij na grondig onderzoek van de elementen die de concrete situatie van de verzoekende partij daadwerkelijk kenmerken, en conform de ter zake toepasselijke rechtsregels, het zorgvuldigheidsbeginsel en het redelijkheidsbeginsel inclusief.*

*Het enig middel is onontvankelijk, minstens ongegrond. Het kan niet worden aangenomen."*

### 3.3. Beoordeling

3.3.1. De in de artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 neergelegde uitdrukkelijke motiveringsplicht heeft tot doel de bestuurde, zelfs wanneer een beslissing niet is aangevochten, in kennis te stellen van de redenen waarom de administratieve overheid ze heeft genomen, zodat kan worden beoordeeld of er aanleiding toe bestaat de beroepen in te stellen waarover hij beschikt. De artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 verplichten de overheid ertoe in de akte de juridische en feitelijke overwegingen op te nemen die aan de beslissing ten grondslag liggen en dit op een "afdoende" wijze. Het begrip "afdoende" impliceert dat de opgelegde motivering in rechte en in feite evenredig moet zijn aan het gewicht van de genomen beslissing.

De bestreden beslissing moet duidelijk de determinerende motieven aangeven op grond waarvan deze genomen is. *In casu* geeft de bestreden beslissing duidelijk de motieven en de juridische grond aan op basis waarvan de beslissing is genomen.

Zo verwijst de bestreden beslissing naar artikel 40ter, §2, van de Vreemdelingenwet en motiveert de gemachtigde dat de aanvraag van de verzoekster voor een verblijfskaart van een familielid van een Unieburger wordt geweigerd omdat de voorgelegde documenten geen zicht geven op het huidige netto-inkomen van de referentiepersoon zodat er niet kan beoordeeld worden of de Belgische referentiepersoon heden over stabiele, toereikende en voldoende bestaansmiddelen beschikt. De voorgelegde documenten zijn onvoldoende recent en werden opgesteld door E. (...) BV BVBA. Deze documenten zijn geen officiële documenten van de belastingen en worden beschouwd als een verklaring op eer. Deze documenten worden niet in overweging genomen nu een verklaring op eer niet op zijn feitelijke en waarachtigheid getoetst kan worden. Ook de simulatie kan niet in overweging worden genomen omdat het gaat om een berekening. Deze motieven houden een afdoende motivering, in rechte zowel als in feite, in om de aanvraag te weigeren.

Uit het verzoekschrift blijkt dat de verzoekster de motieven van de bestreden beslissing kent aangezien zij deze motieven inhoudelijk betwist, zodat het doel van de uitdrukkelijke motiveringsplicht *in casu* is bereikt.

Een schending van de formele motiveringsplicht of van de artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 blijkt niet.

3.3.2. Waar de verzoekster inhoudelijke argumenten ontwikkelt tegen de motieven van de bestreden beslissing, voert zij in wezen de schending aan van de materiële motiveringsplicht, zodat dit onderdeel van het middel vanuit dit oogpunt wordt onderzocht.

Bij de beoordeling van de materiële motivering behoort het niet tot de bevoegdheid van de Raad zijn beoordeling in de plaats te stellen van de administratieve overheid. De Raad is in de uitoefening van zijn wettelijk toezicht enkel bevoegd na te gaan of deze overheid bij de beoordeling is uitgegaan van de juiste feitelijke gegevens, of zij die correct heeft beoordeeld en of zij op grond daarvan niet in onredelijkheid tot haar besluit is gekomen.

Het zorgvuldigheidsbeginsel houdt in dat het bestuur zijn beslissing op zorgvuldige wijze moet voorbereiden. Dit impliceert dat de beslissing dient te steunen op werkelijk bestaande en concrete feiten die met de vereiste zorgvuldigheid werden vastgesteld. De overheid is onder meer verplicht om zorgvuldig te werk te gaan bij de voorbereiding van de beslissing en de feitelijke en juridische aspecten van het dossier deugdelijk te onderzoeken, zodat zij met kennis van zaken kan beslissen (RvS 9 november 2017, nr. 239.826; RvS 28 juni 2018, nr. 241.985).

Ook het redelijkheidsbeginsel staat de Raad niet toe het oordeel van het bestuur over te doen, maar enkel dat oordeel onwettig te bevinden wanneer het tegen alle redelijkheid ingaat doordat de door het bestuur geponeerde verhouding tussen de motieven en het dispositief volkomen ontbreekt (RvS 20 september 1999, nr. 82.301).

Het komt de Raad als annulatierechter evenwel niet toe zijn beoordeling in de plaats te stellen van de bevoegde administratieve overheid. Hij is in de uitoefening van zijn wettigheidscontrole enkel bevoegd om, desgevraagd, na te gaan of de administratieve overheid op grond van de juiste en correct beoordeelde feitelijke gegevens, in redelijkheid tot de bestreden beslissing is kunnen komen.

De materiële motiveringsplicht, het zorgvuldigheidsbeginsel en het redelijkheidsbeginsel worden onderzocht in het licht van de aangevoerde schending van artikel 40ter van de Vreemdelingenwet.

De verzoekster diende een aanvraag in met het oog op de gezinshereniging met haar Belgische echtgenoot. Er blijkt niet dat deze laatste reeds gebruik heeft gemaakt van zijn rechten van vrij verkeer als burger van de Unie. In deze situatie gelden de volgende bepalingen van artikel 40ter, § 2, van de Vreemdelingenwet:

“§ 1. (...)

§ 2. De bepalingen van dit hoofdstuk zijn van toepassing op de volgende familieleden van een Belg die niet zijn recht van vrij verkeer en verblijf op het grondgebied van de lidstaten heeft uitgeoefend krachtens het Verdrag betreffende de Europese Unie en het Verdrag betreffende de werking van de Europese Unie :

1° de familieleden bedoeld in artikel 40bis, § 2, eerste lid, 1° tot 3°, mits zij de Belg die het recht op gezinshereniging opent vergezellen of zich bij hem voegen;

2° (...)

De familieleden bedoeld in het eerste lid, 1°, moeten bewijzen dat de Belg :

1° beschikt over stabiele, toereikende en regelmatige bestaansmiddelen. Aan die voorwaarde wordt geacht te zijn voldaan indien de bestaansmiddelen ten minste gelijk zijn aan honderdtwintig procent van het bedrag bedoeld in artikel 14, § 1, 3°, van de wet van 26 mei 2002 betreffende het recht op maatschappelijke integratie en zoals geïndexeerd volgens artikel 15 van voormelde wet. Bij het beoordelen van deze bestaansmiddelen wordt rekening gehouden met hun aard en regelmatigheid. Er wordt daarentegen geen rekening gehouden met de middelen verkregen uit het leefloon, de financiële maatschappelijke dienstverlening, de kinderbijslagen en toeslagen, de inschakelingsuitkeringen en de overbruggingsuitkering. De werkloosheidsuitkering komt alleen in aanmerking indien de Belg bewijst dat hij actief werk zoekt.

2° (...)

3° (...)

Een van de voorwaarden voor de gezinshereniging is dus dat de Belgische referentiepersoon moet beschikken over stabiele, toereikende en regelmatige bestaansmiddelen. Aan deze voorwaarde wordt geacht te zijn voldaan indien de bestaansmiddelen ten minste gelijk zijn aan 120% van het bedrag van het leefloon voor een persoon met gezinslast. Indien aan de voorwaarde van het toereikend karakter van de bestaansmiddelen niet is voldaan, dient overeenkomstig artikel 42, § 1, tweede lid, van de Vreemdelingenwet een behoefteanalyse te worden gedaan, waarbij op basis van de eigen behoeften van de burger van de Unie die wordt vervoegd en van zijn familieleden wordt bepaald welke bestaansmiddelen zij nodig hebben om in hun behoeften te voorzien zonder ten laste te vallen van de openbare overheden.

3.3.3. De verzoekster is het niet eens met het motief dat uit de voorgelegde documenten niet blijkt in hoeverre de referentiepersoon heden over stabiele, toereikende en voldoende bestaansmiddelen beschikt.

De verzoekster voert aan dat zij geen meer actuele inkomstenbewijzen van haar echtgenoot kon bijbrengen omdat op het ogenblik dat zij haar aanvraag indiende (d.i. 26 november 2019) het lopende boekjaar 2019 nog niet kon worden afgesloten.

De stukken die bij de aanvraag werden voorgelegd in verband met het inkomen van de referentiepersoon, worden in de bestreden beslissing weergegeven: *“Er wordt door de referentiepersoon een ‘saldibalans grootboekrekeningen’ voor het jaar 2018 voorgelegd, een afschrijvingstabel 2018 en een deel van een simulatie/berekening aanslagbiljet personenbelastingen en aanvullende belastingen.”*

Deze vaststelling strookt met de stukken van het administratief dossier. Er werden met betrekking tot het inkomen van de referentiepersoon geen andere stavingstukken voorgelegd dan deze die door de gemachtigde werden opgesomd.

De gemachtigde heeft deze stavingstukken als volgt beoordeeld:

*“Echter, de documenten hebben betrekking tot het jaar 2018 en zijn bijgevolg onvoldoende recent. Verder zijn ze opgesteld door E. (...) BV BVBA. Deze documenten zijn echter geen officiële documenten van de belastingen (aanslagbiljet, ...) en wordt bijgevolg beschouwd als een verklaring op eer. Gezien een verklaring op eer niet op zijn feitelijke en waarachtigheid kan getoetst worden, kan dit document niet in overweging genomen worden bij de beoordeling van de bestaansmiddelen van de referentiepersoon.*

*Wat betreft de simulatie/berekening, deze kan ook niet in overweging genomen worden aangezien het gaat om slechts een berekening.*

*Op basis van de voorgelegde bewijzen heeft onze dienst geen zicht op het huidige netto-inkomen van de referentiepersoon. Bijgevolg kan er niet beoordeeld worden of de Belgische onderdaan heden over stabiele, toereikende en voldoende bestaansmiddelen beschikt.”*

Deze opgegeven motieven moeten in hun geheel worden gelezen. Het motief dat de documenten onvoldoende recent zijn, is op zichzelf niet doorslaggevend. Daargelaten de vraag of de verzoekster meer actuele inkomstenbewijzen van haar echtgenoot kon bijbrengen, wordt er dan ook op gewezen dat in de bestreden beslissing tevens wordt gemotiveerd dat de documenten, opgesteld door E. (...) BV BVBA, geen officiële documenten zijn van de belastingen (aanslagbiljet, ...) en dat zij bijgevolg worden beschouwd als een verklaring op eer. De gemachtigde stelt dat een verklaring op eer niet op zijn feitelijke en waarachtigheid kan getoetst worden, zodat dit document niet in overweging kan genomen worden bij de beoordeling van de bestaansmiddelen van de referentiepersoon. Wat betreft de simulatie/berekening, geeft de gemachtigde aan dat ook deze niet in overweging kan genomen worden aangezien het gaat om slechts een berekening.

Uit wat hierna volgt, blijkt niet dat de verzoekster erin slaagt om aan te tonen dat deze vaststellingen feitelijk onjuist zijn, dan wel dat de gevolgtrekkingen van de gemachtigde kennelijk onredelijk zijn.

3.3.4. De verzoekster benadrukt dat uit de door haar bijgebrachte en meest recent beschikbare inkomstenbewijzen van haar echtgenoot bleek dat hij voor 2018 een belastbaar inkomen had van 33.168,23 euro en dit enerzijds via inkomsten van onroerende goederen en anderzijds via winsten uit handelsactiviteiten. De verzoekster voert aan dat deze inkomsten niet alleen toereikend en voldoende zijn, maar dat deze niet zomaar opzij kunnen worden geschoven als een verklaring op eer waarvan de feitelijke en waarachtigheid niet kan worden getoetst omdat deze werden opgesteld door een erkend boekhoudkantoor. De verzoekster benadrukt dat de gegevens die uit de door haar voorgelegde stukken blijken perfect door de Dienst Vreemdelingenzaken konden worden geverifieerd bij de FOD Financiën.

Ingevolge artikel 40ter, §2, van de Vreemdelingenwet rust de bewijslast op de verzoekster. Zij dient aan te tonen dat de Belg beschikt over stabiele, toereikende en regelmatige bestaansmiddelen. Uit niets blijkt dat de verweerder ertoe gehouden is om de door de verzoekster aangebrachte gegevens te gaan verifiëren bij de FOD Financiën. Het stond de verzoekster daarentegen vrij om de aanslagbiljetten van haar echtgenoot voor te leggen.

Verder blijkt uit het betoog van de verzoekster wel dat zij het niet eens is met de vaststelling van de verweerder dat de voorgelegde documenten onvoldoende recent zijn, doch zij toont niet aan dat de gemachtigde omtrent deze documenten op grond van een onzorgvuldig onderzoek of op kennelijk onredelijke wijze heeft te kennen gegeven dat de documenten, opgesteld door E. (...) BV BVBA, geen officiële documenten zijn en dat zij niet op hun waarachtigheid kunnen worden getoetst. In elk geval

komt het de Raad niet kennelijk onredelijk voor dat de gemachtigde, wat betreft het bewijs van de inkomsten van de referentiepersoon, de voorkeur geeft aan een officieel document van de belastingen, zoals bijvoorbeeld een aanslagbiljet. Er kan niet worden ontkend dat voorgelegde documenten, opgesteld door E. (...) BV BVBA, niet als dusdanig kunnen worden gekwalificeerd. De verzoekster laat verder tevens het volgend motief van de bestreden beslissing onbesproken: “(w)at betreft de simulatie/berekening, deze kan ook niet in overweging genomen worden aangezien het gaat om slechts een berekening”. Door enkel te benadrukken welke cijfergegevens zijn opgenomen in de voorgelegde documenten, toont de verzoekster niet aan dat de gemachtigde op kennelijk onredelijke wijze, dan wel op grond van een onzorgvuldige feitenvinding zou hebben besloten dat de documenten zelf, omwille van de aard van deze documenten, niet in overweging kunnen worden genomen.

3.3.5. Daarnaast benadrukt de verzoekster dat de inkomsten van haar echtgenoot stabiel zijn. Zij voert aan dat uit de bestreden beslissing niet blijkt dat de Dienst Vreemdelingenzaken op basis van het ondernemingsnummer “de KBO PUBLIC SEARCH” raadpleegde, aangezien men anders had vastgesteld dat haar echtgenoot reeds sinds 2010 ononderbroken een winkel in muziekinstrumenten heeft; volgens de verzoekster kan hieruit worden afgeleid dat de inkomsten stabiel zijn. De verzoekster werpt tevens op dat zij tijdens de behandelingstermijn van haar aanvraag, zijnde vijf maanden, nooit werd gevraagd om aanvullende stukken bij te brengen met betrekking tot de inkomstensituatie van haar echtgenoot.

Het weze herhaald dat ingevolge artikel 40ter van de Vreemdelingenwet de bewijslast op de verzoekster rust. Zij dient aan te tonen dat de Belg beschikt over stabiele, toereikende en regelmatige bestaansmiddelen. Het komt aan de verweerder toe om de aangebrachte stavingstukken te beoordelen en na te gaan of deze volstaan om de aanvraag in te willigen. Het is niet de taak van de verweerder om leemtes in de bewijsvoering van de verzoekster te gaan opvullen door zelf opzoekingen te gaan doen in publieke databanken. Evenmin is de verweerder ertoe gehouden om de verzoekster uit te nodigen om de leemtes in haar aanvraag aan te vullen.

Het zorgvuldigheidsbeginsel houdt weliswaar in dat een bestuur zich op afdoende wijze dient te informeren over alle relevante elementen om met kennis van zaken een beslissing te kunnen nemen, doch met dien verstande dat de aanvrager van een (verblijfs)vergunning alle nuttige elementen moet aanbrengen om te bewijzen dat hij aan de voorwaarden voldoet om de gevraagde vergunning te krijgen (cf. RvS 12 maart 2013, nr. 222.809). Zoals hierboven weergegeven, blijkt uit de toepasselijke bepalingen dat de bewijslast ter zake bij de verzoekster zelf ligt. De zorgvuldigheidsverplichting die rust op de bestuursoverheid, geldt ook ten aanzien van de rechtsonderhorige of, in het kader van een wederkerig bestuursrecht, de burger (RvS 28 april 2008, nr. 182.450). Het komt de verzoekster aldus evenzeer toe om zelf de nodige zorgvuldigheid aan de dag te leggen bij het stofferen van haar aanvraag. Zij diende dus zelf het nodige te doen om voldoende bewijskrachtige documenten voor te leggen betreffende de actuele bestaansmiddelen van haar Belgische echtgenoot. Aan de gemachtigde kan het zodoende niet worden verweten dat hij enkel de voorgelegde stukken heeft afgetoetst aan de door de wet bepaalde bestaansmiddelenvereiste en dat hij geen bijkomende bewijzen van de actuele financiële situatie van de referentiepersoon heeft opgevraagd bij de verzoekster of elders.

Het staat de verzoekster overigens vrij om een nieuwe aanvraag in te dienen indien zij meent dat zij haar aanvraag beter kan onderbouwen.

3.3.6. De verzoekster betwist tot slot niet dat de gemachtigde geen behoefteanalyse diende maken aangezien de voorgelegde documenten geen zicht geven op het huidige netto-inkomen van de referentiepersoon.

3.3.7. Uit het voorgaande blijkt dat de verzoekster niet aannemelijk maakt dat de op basis van een niet correcte feitenvinding of op kennelijk onredelijke wijze tot de bestreden beslissing is gekomen. De schending van de materiële motiveringsplicht of van artikel 40ter van de Vreemdelingenwet kan niet worden aangenomen. Een schending van het zorgvuldigheidsbeginsel en van het redelijkheidsbeginsel blijkt evenmin.

3.3.8. Het enig middel is ongegrond.

4. Kosten

Gelet op het voorgaande past het de kosten van het beroep ten laste te leggen van de verzoekende partij.

**OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:**

**Artikel 1**

Het beroep tot nietigverklaring wordt verworpen.

**Artikel 2**

De kosten van het beroep, begroot op 186 euro, komen ten laste van de verzoekende partij.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op negenentwintig september tweeduizend twintig door:

mevr. C. DE GROOTE,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken.

dhr. K. VERKIMPEN,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

K. VERKIMPEN

C. DE GROOTE